

[Godskesen.]

at det er et Lovgivningsanliggende, men da bør det ogsaa være et Lovgivningsanliggende at gøre Forandring deri. Hvis man altsaa kommer til den Opfattelse, at de Regler, der en Gang er vedtaget, ikke passer, maa et nyt Lovforslag forelægges for Rigsdagen, og med den Velvillie, der baade i dette og i det andet høje Ting hersker overfor Færøerne, vilde dette jo ikke være nogen alt for besværlig Sag. Eller ogsaa mener man, at Spørgsmaalet om, hvilke Organisationer der skal udpege Nævnsmedlemmerne, er et Spørgsmaal af mere underordnet Betydning, som passende kan overlades til kongelig Anordning. Hvis man mener det, har jeg ikke noget at sige dertil, det kan være overordentlig rimeligt og fornuftigt, men saa forekommer det mig, at man allerede nu burde bestemme, at det var ved kongelig Anordning, de nærmere Regler skulde gives om, hvorledes Nævnet skulde vælges. Det forekommer mig at være en urigtig Fremgangsmaade: at give bestemte og detaljerede Lovregler og saa i næste Aandedræt sige, at disse Lovregler kan forandres ved en Anordning, som maaske kan komme efter en Maanedes Forløb, og uden at der behøver at foreligge ændrede Forhold cplyst.

Fremdeles findes der i § 3 en Bestemmelse om, at de, der møder under Forhandlingerne, skal være Folk, som er Medlemmer enten af Organisationerne eller af Hovedorganisationerne. Nu tror jeg ikke, at man paa Færøerne kender denne Forskel mellem Organisationer og Hovedorganisationer. Jeg tror derfor, at „Organisationerne“ kunde være nok. Vil man lægge noget ind i dette, at man tilføjer „Hovedorganisationer“, saa kunde det vel kun betyde, at hvis en eller anden Organisation paa Færøerne slutter sig til en Hovedorganisation hernede i det egentlige Danmark, saa vil Parterne under Forhandlingerne kunne repræsenteres ogsaa af et Medlem af denne Hovedorganisation. Men det er jo dog vel ikke Meningen, at man, hvis der opstaar en Arbejdsstrid paa Færøerne, skulde hente Repræsentanter hernede fra, hvad enten det er Arbejderrepræsentanter eller Arbejdsgiverrepræsentanter.

Endelig vil det ses, at der i § 8 ikke findes nogen Bestemmelse om, hvorledes Kompetencetvistigheder skal afgøres. I Motiverne siges det, at man har anset det for uforment. Hernede afgøres slige Kompetencetvistigheder af den faste Voldgiftsret, men det er ikke ret anvendeligt paa Færøerne, og derfor maatte saadanne Tvistigheder der afgøres ved Domstolene, og det

behøver man ikke at sige. Ja, jeg er fuldkommen enig med den højtærede Minister i, at det er rigtigt og fornuftigt, at disse Tvistigheder afgøres af Domstolene, og jeg tror ogsaa, at dette vil blive antaget, selv om det ikke siges, men da det kun kunde koste lidt Tryksværte at sige det, og da Forholdet er det, at man i tidligere Love har givet Regler om dette Forhold, vilde det forekomme mig naturligt, at man ogsaa her gav en Regel, som ganske kort kunde fastslaa, at Kompetencetvistigheder afgøres af Domstolene.

Jeg kunde ønske, at de forskellige Bemærkninger, jeg her har haft den Ære at fremsætte, blev prøvet i et Udvalg. Jeg er aldeles ikke intransigent. Hvis det findes, at noget af det, jeg her har sagt, volder Vanskeligheder ved Gennemførelsen, skal jeg ikke lægge Loven Hindringer i Vejen, men jeg synes, vi kunde diskutere det. Hvis der derfor ikke fra anden Side fremkommer Forslag om Nedsættelse af Udvalg, vil jeg tillade mig paa et senere Tidspunkt at stille et saadant Forslag. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Veistrup: Efter de Bemærkninger, den ærede sidste Taler fremsatte, synes jeg, der vil være megen Grund til at underkaste Sagen en Udvalgsbehandling, saa meget mere, som jeg maa erklære mig fuldstændig enig i det ærede Medlems Bemærkninger angaaende § 1, 5te Stykke. Jeg synes, det vilde være ganske urimeligt, om man lovfæstede den Ordning, der her er Tale om, og saa kunde ophæve den umiddelbart efter ved kongelig Anordning.

Ellers slutter jeg mig til den Anbefaling af Lovforslaget, som er fremkommet fra tidligere Talere. Ingen kan være blind for, at den hjemlige Forligsinstitution har høstet megen Anerkendelse. Den er, synes jeg, en baade i erhvervsmæssig og samfundsmæssig Henseende meget nyttig Institution; det fremgik ogsaa af det ærede 11te tingvalgte Medlems Udtalelser, at man indenfor Arbejderkredse anser Institutionen for meget gavnlige. Men det er meget naturligt, at en saadan Institution, som er etableret med Forholdene hernede for Øje, ikke strækker til overfor de færøske Forhold, thi selv om Forligsmandens Opgave er den samme baade hernede og paa Færøerne, er Forholdene dog saa uensartede, at man meget vel forstaar, at man ønsker en særlig færøsk Forligsmand. Hele Erhvervslivet paa Færøerne er i Virkeligheden saaledes, at det kræver en særlig Institution.